

NO TIREU ÀNEGS
AL RIU

un espectacle d'en
T O T I T O R O N E L L

C U C U T ! Q U I S Ó C

Podia haver nascut ros, però vaig néixer moreno, podia haver nascut nena però vaig néixer nen, podia haver nascut abans, però vaig néixer després, podia haver nascut blanc, però com tothom, vaig néixer a tot color. I aquí comença tot, aprenent a viure a tot color! Descobrint tonalitats de vida i buscant els colors que s'amaguen dins les coses transparents.

Vaig néixer l'any 1975 DC, dels primers anys no en puc dir gran cosa, feina tinc per recordar el que vaig menjar ahir per dinar! Però el que si que recordo es que a l'any 92 vaig fer un curs de circ amb en Pep Mora, i que aquest va ser el detonant de tot el que ha anat venint després.

Em vaig formar de manera autodidacta, però fent alguna trampa i picant una mica d'aquí i d'allà, amb l'Avner (The Excentric), amb en Jango Edwards, en Leo Bassi, en Les Bubb, Comediants, Toni Albà, Dimitri Bogatirev (Aga-Boom)... entre d'altres. Però sobretot sobretot, atrevint-me a provar i a investigar.

També dirigeixo altres companyies, faig dibuixos, escultures, escrits, algun disseny, construeixo escenografies, toco una mica l'acordió i l'ukelele, també dono alguna classe, invento, escric, imagino, i quan menys m'ho espero, m'equivoco... i puc tornar a començar.

Macarrons!! Ahir vaig menjar macarrons!!

Vist des de fora soc aquest, amb fons blanc, mirada PERDUDA, panxa ENDINS, pit en FORA, cap ALÇAT, somRIURE Mona Lisa, força ben afaitat i amb clotet de l'hermosura

. P R E F A C I .

PERQUÈ HE ARRIBAT FINS AQUÍ

Ara farà uns 14 anys pels voltants del 2010 vaig fer un espectacle que es deia "Naïf".

Naïf explicava la història d'un personatge que va anar a tirar les escombraries just el dia en que tancaven la fàbrica on treballava (en la decadència de la revolució industrial, quan moltes fàbriques van haver de tancar, i els carrers s'omplien de gent que buscava noves oportunitats).

El pallasso divagava pel món amb la seva bossa d'escombraries, (com aquella motxilla que tots portem, amb el pes de les coses viscudes) amb la por de deixar algunes coses enrere i la incertesa de les coses que vindran.

L'espectacle acabava llençant la bossa d'escombraries i automàticament del cel li queia una bossa nova. (una nova motxilla per omplir i i una nova motxilla per seguir arrossegant)

Aquest doncs, és el punt de partida. D'alguna manera la meua vida va canviar a partir d'aquell espectacle i un cop vam acabar les gires, em vaig quedar, jo també, divagant amb una nova bossa d'escombraries a les mans.

Des d'aquell moment i des del mateix pallasso, amb la mateixa essència, comença un recorregut a la recerca d'una nova manera de mirar el món, però al cap el pallasso es part d'un mateix i l'espectacle d'alguna manera serà un paral·lisme de les coses que jo mateix he viscut i he anat descobrint aquests 14 anys, que em separen del "Naïf".

Amb la necessitat i les ganes de tirar aquesta bossa d'escombraries que tant jo com el personatge hem acumulat en aquests darrers anys, comença aquesta nova aventura

. D R A M A T U R G I A .

ALLÓ QUE M'AGRADARIA EXPLICAR

Feia massa temps que rondava pels carrers. De tant buscar s'havia convertit en tot un expert, un expert en l'art de buscar, que no sempre és l'art de trobar, cada cosa que veia li obria un ventall de possibilitat que li feien veure el mon encara més gran.

Havia acumulat un munt d'experiències, i volia compartir-les. Però la tardor començava a debilitar la llum dels capvespres, el vent li feia venir mal de cap i la fredor de les nits li feia formiguejar la punta dels dits. I amb aquest temps, només pensava en amagar-se dins una clova de castanya.

Buscava refugi, en la inspiració un espai des d'on tornar a compartir, un lloc on aixoplugar-se els dies de tempesta i poder fer dibuixos de cossos volant en els vidres entelats.

Va tancar els ulls i li va semblar un somni, tot estava disposat al voltant seu, un univers, fet de petiteses grandioses.

I sense dir res, com sempre, va tornar a jugar de nou a ordenar la seva vida. Des del seu univers oníric. Amb els silencis del pensar, el sentiment a flor de pell, i els genolls pelats de tanta emoció.

. S I N O P S I .

PER EXPLICAR-HO D'ALGUNA MANERA

En Toti surt al carrer amb el seu pallasso més "Naïf" des de l'essència més pura.

Buscant sempre noves formes d'inspiració fent un mapa de l'espai públic, per generar petites obres d'art, petites peces fetes amb humor i amor, petits números únics i irrepetibles, un recorregut per algunes de les diferents disciplines artístiques que ha anat descobrint al llarg d'aquests anys. (Clown, circ, ceràmica, música, pintura, dansa, serigrafia, escultura, dibuix, teatre, performance...) Petites accions que aprofitant elements quotidians de l'entorn, transformen la mirada del públic cap a una nova manera de mirar, més tendra, més amable i més conscient.

En Toti entrellaça de forma magistral la improvisació amb els números preparats, creant una confusió, on no mai saps si els desastres són part del guió o si estan succeint realment.

I en el seu recorregut va deixant un rastre d'obra plàstica que queda exposat, com un petit museu de vida portàtil a l'aire lliure. On el públic després de l'espectacle podrà descobrir, detalls amagats dins la poesia de les coses petites.

. FITXA ARTÍSTICA .

TOT SOL NO HAURIA ARRIBAT FINS AQUÍ

DIRECCIÓ:

Toti Toronell

AJUDANT DE DIRECCIÓ:

Cesc Graset

PALLASSO:

Toti Toronell

MÚSICA:

Cinta Pellicer

VESTUARI:

Carlota Rodríguez

VEUS:

Paula Toronell, Nunna Toronell,
Marta Guitart, Cesc Graset

ESCENOGRAFIA:

Toti Toronell

PRODUCCIÓ:

Anna Roca

AJUDANT DE PRODUCCIÓ:

Rita Roura

. FOTOGRAFIES .

QUAN LES IMATGES PARLEN

Hi ha moments que el món
s'atura, i respirem tots
ahora ballant el ball dels
fanalets.

. FOTOGRAFIES .

QUAN LES IMATGES ESCOLTEN

Però fan falta manuals de geometria per entedre un món quadriculat.

. FITXA TÈCNICA .

LES COSES QUE EM FAN FALTA

ESPAI ESCÈNIC

Un recorregut d'uns 100/150 metres sense desnivells, amb 3 parades on el públic es pugui col·locar en semicercle per veure les accions.

Exemples: un carrer, un parc, una plaça, llocs amb mobiliari urbà, botigues, aparadors, senyals, escultures, balcons...

Els espais per a les parades poden ser cruïlles, places, racons fora del camí...

Espai fin líc es pugui situar en semicercle; l'espai òptim d'actuació és de 8 x 6 m.

LLUM

L'espectacle no porta il·luminació pròpia. Es compta amb la llum de l'espai; si per horari fos necessari, la llum ha de ser suficient per cobrir el recorregut (normalment n'hi ha prou amb l'enllumenat públic).

TEMPS:

Temps de Muntatge:

3 hores (90 min de reconeixement de l'espai + 90 min de muntatge)

Temps de desmuntatge: 1'5 hora

i continua...

. FITXA TÈCNICA .

ALGUNA COSA MÉS

2

CAMERINOS (o LLOC ON CANVIAR-SE)

Espai per canviar-se a prop del punt de sortida de l'espectacle

Presa de corrent 220V

3 cadires

Mirall

Aigua corrent

Dutxa amb aigua calenta

WC

Aigua mineral (sense plàstic)

IMPORTANT: Es necessita aigua corrent a l'espai on es muntarà l'escenografia per poder omplir els pots del carro.

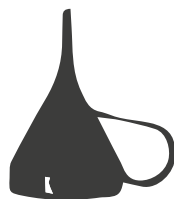
FURGONETA

Un espai per aparcar la furgoneta a menys d'un minut a peu del lloc on canviar-se

. CONTACTE .

PER SABER ON SOM

**TOTI
TORO
NELL**

OFICINA
(+34) 619 863 307
nas@totitoronell.com
www.totitoronell.com

ALAPISTA!

DISTRIBUCIÓ
info@alapista.com
(+34) 657488149 BONI
(+34) 639654489 SILVIA
www.alapista.com

. GRÀCIES .

I PUNT

